Presstopp nästa Boteblad 18/3

Musiken har varit Erland Melanders liv
SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulricas magiska händer gör underverk på Boteåborna SIDAN 8

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäskillen Andreas Sagreus rustar sig för vintern SIDAN 12

Botebladet

VINTERN 2005–2006 Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Konstnär öppnar ateljé i Undrom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kirsten Björklund är ett välkänt namn på kontinenten. **SIDAN 10**

Hästbruk i Boteå sadlar gärna om

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tuffa klubbmästerskap avgjordes i Valla. **SIDAN 14**

Byating hölls på Bettans i Stöndar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Byatinget genomfördes utan några missöden. **SIDAN 20**

Övrigt innehåll: Sidan

- Annonser 33-35
- Anslagstavlan 31-32
- Arne och Arga Gubben 30
- Boteåparlamentet 19-20
- En julsaga 28-29
- Filadelfia 21
- Gamla hus i Boteå 36
- Gästboken 16
- Receptet 29
- Undroms IF 22-23

I PARA BOR DET ETT VÄRLDSMÄSTARPAR

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jans och Lollos tillvaro handlar nästan bara om hundar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lollo Johansson och Jan Svensson lever ett hundliv

Hundar har varit Lollos och Jans gemensamma intresse ända sedan barnaåren. Det var också deras brinnande hundintresse som förde dem samman och fick dem att göra en elitsatsning, som kom att leda fram till två världsmästartitlar.

Jan Svenssons och Lollo Johanssons imponerande världsmästartitel blev t o m löpsedelsnyhet hos kvällstidningen Expressen.

SIDAN 3

Gålsjö Bruk har fått ny ägare

Catarina Molitor Sjöberg övertog anläggningen i juli

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 6

SIDAN 27: 100-ÅRSKALAS GICK AV STAPELN I UNDROM

Sidan 22: Föräldrar åkte på spö av sina barn

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett nummer av Botebladet! Hoppas som vanligt att tidningen kommer att ge Dig några timmars positiv läsning.

Boteåparlamentets kassör hälsar dock att hans kassakista börjar att eka tom. Som det ser ut just nu, finns det pengar för max ett par nummer till. I Parlamentet funderar vi just nu över hur vi ska bära oss åt. Vår vädjan om frivilliga gåvor har inte hörsammats i den utsträckning som vi hade hoppats på.

Tyvärr blev det inget Botekrysse i detta nummer eftersom Hoppes dator dessvärre lagt av. Enligt Hoppe kan vi dock hoppas på ett nytt kryss till nästa nummer.

Däremot har vi, efter att ha sökt med ljus och lykta, äntligen fått tag i ett matrecept. Håll till godo!

Fortsätt att tipsa redaktionen om sånt som är på gång, men låna ännu hellre Boteåparlamentets digitalkamera (finns hos Erik Sundberg) och skriv även några rader när Ni vill redovisa nåt från Er förening eller speciella sammankomst. Maila alltid så stora bilder som möjligt för att få bästa slutresultat.

Lämna in artiklar, evenemangstips och information till redaktionen i god tid innan presstopp. Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats.

Bidrag tas helst emot via mail, diskett eller CD-rom. Maskinskriven text går även bra i nödfall. Mailadressen är som tidigare **botebladet@ronestar.nu**

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 12-13 och sträcker sig maj månad ut.

Ha en riktigt fin vinter och väl mött på alla de satsningar som bygden har att erbjuda! Vill samtidigt passa på att önska alla underbara Undromsbor en fridfull jul. Ägna gärna Honom, som är julens mening, en tanke.

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 21
Erik Sundberg 0612-603 05
Maria Johansson 0620-321 82

PRESSTOPP
NÄSTA BOTEBLAD
fredagen den 18/3 2006
Notera detta datum
i Din planering!

Signerat

Boteås hjältar!

Jag tänkte skriva om alla fina krafter som finns och har funnits i Boteå. Det är väl inte ett allt för vågat påstående när jag säger att ”gröna vågen” på slutet av 70-talet tillförde massor med bränsle till en redan bra eld. Kombinationen mellan ortsbefolkningen och de nyinflyttade har blivit en oslagbar kombination.

Vilken by i Ångermanland kan stoltsera med alla arrangemang som varit genom åren. Det finns en urkraft som kan försätta berg när det kommer till kritan, senaste exemplet är biblioteket där alla föreningar och organisationer gick samman för att rädda det.

Vilka var först av ”grönavågarna”? Det var Tomas, Gunilla, Lasse o Viveka som bosatte sig på ”Törstakvarna”. Sedan droppade dom in eftersom, det var Mia o Lunken, Olle o Kerstin, Thomas o Ulla m fl. Dessa personer hade stor del i att Botaton bildades och att teater åter togs upp på programmet i Boteå. Dessa var även delaktiga i att Blåklockans dagis startades.

Många tittade misstänksamt på de här människorna när de kom på affären. De hade långt skägg, runda brillor och säckiga kläder, dessutom körde man omkring i gamla bilar som det stod ”Atomkraft - Nej Tack” på. Från vilken planet kom dom egentligen? Vad bedrev dom för slags verksamhet i sitt kollektiv? Var det knark, sexorgier, byte av fruar hit och dit? Inte alls. Det här var fredliga varelser av kött och blod som var välutbildade. De var i de flesta fall less på storstan och ville ut på landet. Jag tycker att vi ska vara väldigt glada att Thomas Byström och Gunilla Lundström valde just Törsta som bostadsort den där gången när de var ute och letade bostad hösten -77. Det var dom som banade vägen.

Nu när jag fått chansen att skriva i Botebladet så vill jag passa på att nämna två personer som är oerhört viktiga för våran bygd, och som alltför sällan får den uppskattning dom är värda.

Per-Erik Altin: Skapar många arbetstillfällen och ställer alltid upp för föreningslivet, var även i högsta grad delaktig i att skolan byggdes om 1992. Synd att han inte fick öppna bergtäkt, det hade skapat tryggad sysselsättning på sikt anser jag.

Gunilla Häggström: Hon är otroligt viktig med sin butik. Det är en samlingsplats och Gunilla är mån om sina kunder och lyhörd inför synpunkter och önskemål. Vem ska ta över och axla hennes mantel den dagen hon vill dra sig tillbaka? Jag bävar inför tanken.

Till sist kan jag meddela att Undroms IF laddar batterierna för fullt. Nästa år ska vi upp i Fyran...

Mikael Holmsten

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lollo Johansson och Jan Svensson med några av alla de priser som de kammat hem under åren.

Världsmästarparet Lollo och Janne bytte sport och blev mästare igen

Lollo Johansson och Janne Svenssons liv handlar nästan bara om hundar

Inte alltför många världsmästare bor eller lär ha haft sin hemvist i *Boteå*. Men faktum är att det idag faktiskt bor två världsmästare i *Para*, nämligen *Louise "Lollo" Johansson* och *Jan Svensson*. Men låt oss backa lite i tiden och ta allt från början.

Både Jan och Lollo kommer ursprungligen från *Sollefteå*. Jans mamma härstammar dock från *Para* och hennes föräldrar, *Elin och Anton Sedin*, bodde i sin tur ett antal år i den gamla hembygdsgården i *Para*.

Efter att ha bott några år vid storvägen i *Para*, flyttade Jan och Lollo till sin nuvarande bostad på *Flugtjärnsvägen 121* uppe vid *Skogstorpet*, där man nu har huserat i ca tjugo år. Platsen där de bor kallas allmänt för *Fläcksvya* och passande nog har man därför döpt sin kennel till *Flexvya Kennel*.

Gårdens hundar ger mig ett varmt mottagande (snacka om att bli utskälld) när jag svänger in på gårdsplanen.

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var med denna typ av släde som Jan och Lollo blev världsmästare 1995.

Hundar finns det nämligen gott om hemma hos Lollo och Jan. Frågan är om de själva har riktigt koll på hur många hundar det är frågan om. Själva påstår de i alla fall att det rör sig om 21 st.

Hundar har nämligen varit deras gemensamma nämnare allt sedan barnaåren. Lollo berättar att hon var sju år gammal när hon fick sin första hund. *”Mamma har alltid sagt att jag grinade mej till en hund när jag var elva”*, berättar Jan i sin tur och flinar. Sin första egna hund skaffade han när han var femton genom att sälja sin moped som han tröttnat på. Redan som juniorer började Lollo och Jan tävla, på var sitt håll, med sina hundar inom grenen *Nordisk stil* (hund, pulka och skidor). Jan lyckades under juniortiden att vinna ett brons på SM och Lollo var snäppet bättre eftersom hon tog hem ett SM-silver 1979. Det var också tack vare sitt hundintresse, och engagemang i *Brukshundsklubben*, som deras vägar kom att korsas. *”Hundarna förde oss samman och har varit vårt gemensamma intresse sedan dess”*, konstaterar de båda samfällt och ser på varandra med solsken i blick.

Efter att ha slagit ihop sina påsar i början på 80-talet, och därefter tagit över *Fläcksvya*, började deras hundpark att stadigt växa. Ett tag hade de så mycket som 30 draghundar i sin ägo (samtliga uppfödda på gården) i samband med att de tävlade på internationell nivå. Inledningsvis tävlade både Jan och Lollo, med framgång, med var sitt hundspann, men 1992 bestämde de sig för att göra en elitsatsning på bara ett spann. Sagt och gjort. Lollo sade upp sitt jobb för att kunna vara hemma och ta hand om hundarna och även sköta om all markservice. Jan, som nu skulle bli ensam hundförare, fortsatte sitt jobb på *SKANSKA* och tränade hundarna varje kväll efter jobbet. Det blev långa och tunga dagar och när de stöp i säng var klockan oftast efter midnatt.

Hårdsatsningen innebar också ett flitigt tävlande, både på elitnivå i Sverige och i Världscupen på kontinenten, och ett år var man t ex iväg en hel månad och tävlade. Den hårda satsningen innebar också att resultaten så sakteliga började infinna sig och vid *Europamästerskapen*, i de franska alperna 1995, fick de äntligen betalt för allt slit som de lagt ned. Tävlingsförhållandena för Paraekipaget var dock inte de optimala. Vid sin ankomst till *Frankrike* upptäckte man nämligen, till sin stora besvikelse, att ett hjullager på bilen hade gått sönder och att det skulle ta minst en vecka att få hem reservdelar ifrån *USA*. Beskedet var givetvis sämsta tänkbara uppladdning för Jan inför racet. Dessutom fick ledarhunden, i hans åttahundsspann, problem under tävlingen och Jan tvingades motvilligt att skifta hundar. Efter första dagen låg han 1½ minut efter ledaren, men försökte trots det hålla humöret uppe. *”Det är viktigt att inte tappa modet, för hundarna läser av en direkt. Dom är så oerhört beroende av vårt humör”*, berättar Jan. Efter andra tävlingsdagen hade han och hundarna lyckats att krympa försprånget till en halv minut. Sista tävlingsdagen blev oerhört dramatisk och efter en hård slutforcering lyckades Jan och hans hundar att gå förbi sin huvudkonkurrent från *Norge* och passerade mållinjen som första ekipage med endast tio sekunders marginal till tvåan.

Även året därpå gjorde Jan och hans hundar en stark insats när man kom tvåa på EM. 1997 var det dock dags för Jan att åter kliva högst upp på prispallen vid EM i Schweiz. Senare samma år fullbor-

ARKIVBILD

ARKIVBILD

Lollo Johansson och Jan Svensson har fått många tillfällen att stiga upp på segerpallen med sina hundar.

dade han triumfen genom att vinna VM i *Finland*. Under de hårdsatsande åren 1995-2000 lyckades han även ta hem sex SM-guld. Jan är dock noga med att stryka under att de framgångar, som han haft med slädhundarna, inte hade varit möjliga utan Lollos hjälp och stöd. *”Alla segrar har vi vunnit tillsammans!”*, poängterar han och Lollo håller försiktigt med.

Just nu funderar dock båda på en försiktig comeback till vintern. Man är dock överens om att det inte kommer att bli samma satsning som den under glansdagarna, bl a beroende på att man bara tänker träna och tävla med nio hundar. *”Det är mer på det planet att vi har saknat den sociala biten, med både tävlingskompisar och hundarna”*, förklarar Lollo. *”Målsättningen är dock att göra ett så bra resultat som möjligt”*, tillägger Jan.

Under de fem år, som Jan och Lollo har varit borta från tävlingarna med sina slädhundar, har de dock inte legat på latsidan. Nej, de har istället påbörjat en helt ny karriär, där de kanske kan komma att bli lika framgångsrika som de varit med slädhundarna. År 2000 investerade Jan och Lollo nämligen i sin första *Greyhound* hund. Till en början hade de inga tankar på att börja tävla, men eftersom de visste att det var en tävlingshund som de hade köpt väcktes strax tanken på att göra ett försök. På den vägen är det och två av deras hundar har redan börjat skörda stora framgångar. *Rex*, eller *Black Warrior* som han kallas för på tävlingsbanan, är den fjärde hunden någonsin som vunnit både SM och *Svenskt Greyhound Derby* under samma år (sist det skedde var 1983). Detta har han lyckats med under 2005. Han är dessutom den ende hund som även året innan vunnit *Puppy Derby* (derbyt för unghundar). Även deras vovve *Nova*, med artistnamnet *Rocket Queen*, har lyckats bra och har så här långt vunnit tio av de femton tävlingar som hon ställt upp i.

Jan och Lollo menar att deras framgångsrecept har varit att de har jobbat mycket mentalt med sina hundar och att dessa också fått ha roligt både under träning och vid tävlingar. *”Varje hund är en individ och det gäller att hitta personliga lösningar för dom”*, betonar Jan och Lollo.

Idag är Jan tjänstledig från sitt jobb på *SKANSKA*, där han jobbat i 27 år som byggnadsarbetare, och jobbar nu som försäljare åt ett hund- och kattfoderföretag som heter *Lupus Foderimport AB*. Jan trivs mycket bra med sitt nya jobb och han berättar att han har stor nytta av sina tidigare erfarenheter, både som hundägare och som världsmästare. Lollo i sin tur städar på *Krisberedskapsmyndigheten* i *Sollefteå*. Mycket talar dock för att de kommer att fortsätta att placera *Boteå* på Sveriges idrottskarta.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rex har vinnarskalle och hatar att bli efter på tävlingsbanan. Han har ofta en extra växel att lägga i.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den 1 juli 2005 övertog Catarina Molitor Sjöberg driften av konferensanläggningen på Gålsjö Bruk.

Catarina Molitor Sjöberg är Gålsjö Bruks nye ägare

Catarina Molitor Sjöberg ser mycket positivt på Gålsjö Bruks framtid

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Catarina har fullt sjå med att försöka fylla Gålsjös 128 sängplatser.

Sedan den 1 juli 2005 har *Gålsjö Bruk* en ny ägare vid namn *Catarina Molitor Sjöberg*. Hennes namn torde vara bekant för läsaren, eftersom hon redan i april 2001 anställdes som platschef på *Gålsjö*, i samband med att *Jan Wikskär* tog över anläggningen, och jobbade där fram till december 2003.

”I maj tog Jan kontakt med mej och frågade om jag ville köpa gårdsbruket. Och efter att ha funderat tillsammans med familjen, kom vi fram till att det var en alldeles utmärkt idé”, berättar Catarina och säger vidare att hon tyckte att det kändes både roligt och spännande att helt och hållet få ta över *Gålsjö Bruk*, eftersom hon ju hade varit inblandad i verksamheten tidigare. *”Det känns som en stor utmaning!”*, berättar hon och tillägger att det är en klar fördel att hon sedan tidigare vet vad som behövs för att kunna driva verksamheten med vinst.

I dag bedrivs *Gålsjö* enbart som en konferensanläggning med förbeställda gäster. *”Det är väl på det viset man måste bedriva en sån här anläggning, som ligger lite vid sidan om, eftersom den*

ligger en bit från E-4:an”, konstaterar Catarina. *Gålsjö* arbetar idag huvudsakligen mot företag, men riktar sig även mot privatpersoner, i form av de speciella helgsatsningar som finns på programmet. En sådan är den s k *Gourmethelgen*, oftast anordnad sista lördagen varje månad, där man får komma och bo och äta en femrätters gourmetmiddag. Höstens *Gourmethelger* är redan avklarade, men i februari, mars och april är det dags igen. Ofta kommer det då en gästkock på besök eller också är det kökets egen förträfflige kock som står för menyn.

”Man kan även komma till oss och äta lunch, men man bör dock ringa innan och kolla hur vi har det”, hälsar Catarina, eftersom man inte har nån matservering om det inte finns några förbeställningar från grupper. *”Så att ingen ska behöva komma hit i onödan”*, förtydligar hon.

Närmast är dock Boteåborna välkomna att avnjuta *Gålsjös* delikata julbord den 2-4 december. På söndagen anordnas dessutom den traditionella julmarknaden, där en hel del knallar förväntas dyka upp. På kvällen hålls det därefter julkonsert i kapellet.

Catarina berättar vidare att *Gålsjös* kundkrets för det mesta kommer ifrån triangeln *Umeå*, *Östersund* och *Sundsvall*. Passande nog ligger *Gålsjö* ganska mitt i denna triangel, vilket är oerhört lämpligt eftersom många företag är stationerade i dessa städer och att deltagarna därför får ungefär lika långt att åka när man samlas till konferens på *Gålsjö*. Just *Gålsjös* avskildhet upplevs också av många som nåt positivt eftersom ingen av konferensdeltagarna kan ”dra ut på stan” på kvällarna utan ala är samlade och koncentrerade på de aktiviteter som finns att tillgå på anläggningen.

Populärast bland gästerna är kanske det s k vildmarksbadet, tunnbrödsbaket i bagarstugan och smidet i smedjan, konstaterar *Catarina Molitor Sjöberg* avslutningsvis i *Filadelfias* direktsända närradioprogram den 3 november.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det anrika Gålsjö Bruk lockar till sig många företag.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Catarina Molitor Sjöberg är givetvis en nyckelperson på konferensanläggningen på Gålsjö Bruk.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulrica Sundström håller som bäst på att, genom nöjda kunder, bygga upp en trogen kundkrets.

Ulrica Sundström önskar få lägga hand på Boteåborna

Som diplomerad och certifierad massageterapeut håller hon ryggen fri från värk

Allt fler människor i vår tid drabbas av ryggbesvär och problemet med svaga ryggar tycks även krypa allt längre ned i åldrarna. Men för dig som lider av ryggont, eller har smärtor i andra kroppsdelar, finns det nu äntligen hopp. *Boteå* har nämligen begåvats med en alldeles egen rygg- och kroppsknådare i form av *Ulrica Sundström* i *Offer*. Ulrica kan nämligen, sedan en avslutad ettårig distansutbildning i våras, nu titulera sig som legitimerad och certifierad massageterapeut.

Ulrica , som hunnit bli ett kvarts sekel gammal, är uppväxt i *Styrnäs* och bor sedan några år i *Offer*. Hon berättar att hon alltid har velat hålla på med just massage och efter att ha jobbat sju år inom åldringsvården bestämde hon sig för att sadla om efter att ha sett en annons om utbildningen i dagstidningen. *”Nu gör jag det här, tänkte jag, och så hoppade jag på den här utbildningen direkt. Det fanns inga tvivel alls”*, säger Ulrica .

Själva terapeututbildningen, som var förlagd till *Norrfällsviken* och anordnades av *Svenska Hälsoteamet*, ägde som sagt rum på distans och Ulrica tillbringade en vecka i månaden på skolan och resten av tiden var hon på hemmaplan bedrivande självstudier i bl a anatomi, skelett- och muskellära. *”Vi läste också skadelära, men även psykologi ingick i själva terapeututbildningen”*, förtydligar Ulrica . Under de veckor hon var hemma skulle hon även tillskansa sig praktisk erfarenhet genom att massera ett visst antal timmar. Man kan anta att familj och vänner fick ställa upp (eller kanske lägga sig ned) och agera försökskaniner...

Nu är det dock inte enbart massage av onda ryggar som står på Ulricas visitkort, utan hon kan faktiskt erbjuda många typer av massage; såsom klassisk massage, avancerad massage och energimassage. Men hon vill samtidigt poängtera att man inte alls behöver ha ont nånstans för att kunna unna sig en stunds välbehövlig och skön avkoppling och avslappning på hennes massagebänk. Massagen är nämligen också bra i förebyggande syfte. Likaså sätter massagen igång immunförsvaret och det är ju inte helt fel så här i förkylningstider. Dessutom är det ju en social bit att få lägga sig ned och bara prata av sig. *”Det är ungefär som att gå till frissan*”, konstaterar Ulrica och fnissar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kroppslig brist kan försvinna på Ulrica Sundströms brits.

Ulrica är så här långt jättenöjd med sitt yrkesval och sin nya livssituation. *”Det känns jättebra! Det är helt underbart! Det är precis det här jag vill göra”*, konstaterar hon lyriskt och tillägger att jobbet bara känns roligare för varje dag.

Ulrica berättar avslutningsvis, i *Filadelfias* direktsända närradioprogram den 4:e oktober, att verksamheten i hennes företag, som hon alltså drog igång i april, har kommit i gång ordentligt nu i höst. Hennes kundkrets sträcker sig t o m så långt som upp till *Resele*. Ulrica har även, efter en del brevutskick, redan börjat få en del utsocknes företagsuppdrag och hon tycker det känns positivt att även kunna få komma ut lite och vidga sina vyer. Trots det, hälsar Ulrica att hon givetvis har all tid i världen för de Boteåbor, i alla åldrar, som önskar få besöka henne i *Offer*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På väggarna i salongen finns mycket att fästa ögonen på.

ULRICA SUND-STRÖM

Dipl. & cert. massage-terapeut

Ryggont? Stela nackmuskler? Knutor? Stress? Huvudvärk? Ömmande fötter?

Massage lösgör muskelspänningar, förbättrar blodcirkulationen och främjar matsmältningen. Massage frigör ett ”lugn- och rohormon” som heter oxyticin. Detta ger en kombination av fysiskt och psykiskt välbefinnande. Massage ökar näringsupptaget i musklerna, som sedan gör dem mjuka och elastiska.

Massagens effekter:

+ Gör spända muskler mjuka
+ Stärker immunförsvaret
+ Ökar blod- och lymfcirkulationen
+ Rensar kroppen på slaggprodukter
+ Motverkar stress och spänningar
+ Ökar koncentrationsförmågan
+ Ökar kroppens allmänna välbefinnande

VÄLKOMMEN

hälsar Ullis, 0612-602 25

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kirsten Björklund, med artistnamnet Kirsten Anna, trivs utomordentligt med Boteåbygden och dess invånare.

Kirsten Björklund övergav Spaniens sol för Boteås skull

Hennes unika akvarellteknik har uppmärksammats och belönats runt om i Europa

Sedan ungefär ett år tillbaka huserar *Kirsten Björklund* och maken *Gunnar Granqvist* i huset strax intill *Bohedsvallen* i *Undrom*. Egentligen var det, via Internet, inköpta huset först tänkt att enbart fungera som sommarstuga, men eftersom de har trivts så bra i *Boteå*, med både människorna och med själva bygden, har de börjat tillbringa mer och mer tid här. Sin fasta bostadsadress har dock Kirsten och Gunnar fortfarande i *Örnsköldsvik*, dit de flyttade i fjol efter att ha bott 1½ år i *Varberg* och före det ha bott tio år i *Spanien*. Kirsten är nämligen konstnär och hennes konstnärsskap var också den direkta orsaken till varför man bosatte sig i just *Spanien*.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kirsten och Gunnar bytte gladeligen ut solen och värmen i Spanien mot regn och rusk i Sverige.

Kirsten, som ursprungligen härstammar från *Bodö* i *Nordnorge*, målar uteslutande i akvarell och hon har vid åtskilliga tillfällen, under årens lopp, ställt ut sina verk i *Sverige*, *Norge* och *Spanien*, men även i *Frankrike* och *Italien*. Hon har även, mycket beroende på den unika teknik som hon använder i målandet, belönats med ett betydande antal priser sedan hon började satsa på konsten för ca tjugo år sedan.

Till en början målade Kirsten mest blom- och landskapsmotiv, men med tiden har hon alltmer gått över till att måla abstrakta motiv, även om man dock fortfarande kan ana vissa drag av natur i hennes tavlor. *”Jag älskar färger och jag har gärna starka färger i mina akvareller”*, berättar Kirsten i *Filadelfias* direktsända närradioprogram den 1:a november.

Tanken är nu att *Undrom* ska få bli hemmaplan för *Kirsten Björklunds* måleri och man håller just nu på och gör iordning en liten Friggebod ute på tomten, som är tänkt att fungera som ateljé. Där hoppas hon även, nån gång efter nyår, kunna ta emot besökare från både när och fjärran.

av Rolf Ronestjärna

Fotnot: Under tiden i Spanien lärde Kirsten och Gunnar känna den kända författarinnan Sara Lidman. Denne blev väldigt förtjust i Kirstens tavlor och förärade henne med den dikt som finns avbildad till höger.

Kirsten Anna

född på Nordkalotten, där Norrskenet om vintern
och Midnattsolen sommartid håller människorna
i ett svävande tillstånd
Mörkret finns, materian är svart
Varifrån kommer då dessa färger,
denna hemliga lycka som utgår från
Kirsten Annas akvareller?
I bland anar man konturerna av landskap,
- av människor i dramatiska uppgörelser,
av ofödda varelser i världshavet - thet stora fostervattnet
Men i nästa ögonblick är varje realistisk "avbildning"
borta, åskådaren anförtros att rådfråga sina egna
minnesbilder/erfarenheter
- Kvar är Kirsten Annas färg
som spelar, flyter, leker, - som får oss att gråta och le!
Herregud vad det är vackert!
Och smärtsamt, som Kärlek!

Några ord från den finländske poeten Gunnar Björling
kommer för mig som om de handlade om Kirsten Annas
syn på världen: Och känt som endast det vi älska

Sara Lidman

Sara Lidman
nordsvensk författare

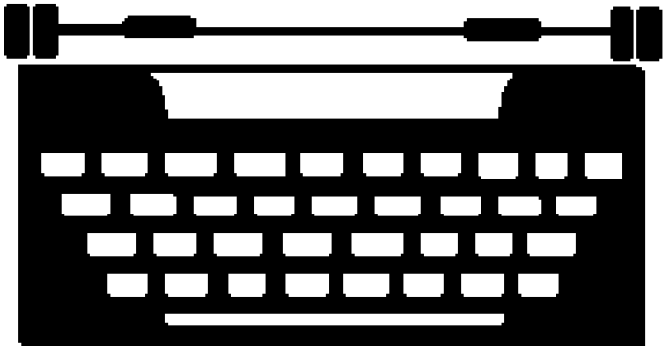

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nån gång efter nyår räknar Kirsten Björklund med att kunna öppna sin ateljé för besökare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den högborne riddaren Sir Andreas Sagreus af Kalknäs har själv sytt sin medeltidsdräkt.

A(r)ndreas Sagreus är Boteås riddare i nöden

I sin skinande rustning rycker Andreas Sagreus ut för att rädda fagra prinsessor i nöd

Sedan tidiga ungdomsår har *Andreas Sagreus* i *Kalknäs* haft ett genuint intresse för allt som handlar om medeltiden. Detta intresse har han under åren odlat och fördjupat genom att bl a läsa böcker och titta på filmer och TV-program om just denna tidsålder.

För ca fyra år sedan fick sig dock hans medeltidsintresse en rejäl skjuts när han började engagera sig i föreningen *Ångermanälvorna* som sysslar med levande rollspel med inriktning på genren fantasy. Idag finns det ganska många rollspelsföreningar runt om i landet men framför allt internationellt. Man skulle nästan kunna säga att man i dessa sammanhang sysslar med en avancerad form av leken *indianer och cowboys*, som en del av oss kanske lekte när vi var barn, fast miljön och tidsåldern i dessa rollspel är inte 1800-talets vilda västern, utan istället den mörka och vilda medeltiden, med alla dess fantasieggande ingredienser. Här kan man nämligen möta kungar, drottningar, prinsar och sköna prinsessor. Här kan man stöta ihop med nobla riddare, soldater, bönder, tjuvar, gycklare och fantasifigurer såsom alver, troll, knytten och orcher. Ganska mycket är in-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det tar ca 45 minuter att få på sig rustningen.

spirerat av *J R R Tolkiens Ringentrilogi*.

Runt om i landet finns ett nätverk för dessa rollspelsföreningar, eller lajvföreningar som de även kallas, och ofta och regelbundet möts man till veckoslutsträffar där man har roligt tillsammans genom att umgås och spela rollspel. Oftast är det de större föreningarna som brukar bjuda in och man har då skapat en berättelse, eller ett scenario, med vissa givna förutsättningar och karaktärer och personligheter. Sedan är det upp till varje enskild deltagare att försöka utveckla sin roll och hjälpa till med att föra handlingen framåt. För det mesta är själva grundtemat striden mellan gott och ont.

En del större föreningar har lyckats bygga upp små miniatyrsamhällen, där man håller till, medan man på andra platser håller till ute i skogen. *”Då och då drabbar enskilda eller grupper samman och utkämpar regelrätta strider med varandra”*, berättar Andreas och går och hämtar ett svärd gjort av latex som han visar upp. Den spelare som går förlorande ur striden dör och tas ur spelet, men har oftast möjlighet att komma tillbaka in i spelet via en ny identitet eller karaktär. Andreas berättar att det finns noggranna regler och bedömningskriterier hur en strid går till. Är man, som Andreas är, klädd i rustning, tål man givetvis fler träffar, men man har samtidigt lite sämre rörelseförmåga. För det är ingen lätt börda som han bär runt på, eftersom rustningen väger omkring 60 kg. Det blir därför åtskilliga liter svett som rinner av honom varje dag, vilket innebär att rustningen gärna rostar på insidan. Andreas har, enligt eget förmenande, en budgetvariant eftersom hans rustning ”bara” har kostat honom omkring ca 20 000 kr. Vissa rustningar kan man nämligen få betala det femdubbla för.

Det är lätt att förstå att Andreas är helt såld när det gäller det här med fantasyrollspel. *”Allt kan hända och det inbjuder till många roliga upplevelser där man tillsammans får sej ett gott skratt”*, kluckar Andreas glatt till avslutning.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De två senaste somrarna har Andreas besökt medeltidsveckan på Gotland (se http://zagge.mine.nu).

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nilla Sjödin, ordförande i Hästbruk i Boteå , lyckades att vinna två klasser vid föreningens klubbmästerskap.

Föreningen Hästbruk i Boteå sitter ganska säkert i sadeln

Spännande klubbmästerskap ägde rum i Valla

Sedan drygt fem år tillbaka existerar *Föreningen Hästbruk i Boteå*. Lördagen den 24:e september anordnade man ett klubbmästerskap där momenten dressyr (motsvarande ryttarmärke 2), bruksridning och hoppning ingick.

Den församlade åskaådarskaran bjöds på en både rolig och spännande tävling vid klubbens trevliga ridanläggning i *Valla*. *Sören Sjöbergh* från *Valla*, som för dagen agerade domare, hade ett delikat jobb att bedöma både hästarnas och ryttarnas samlade prestationer. När någon ur publiken skämtsamt påpekade att Sören kunde få vissa problem med att vara opartisk, kunde han lite senare kontra med att säga att det absolut inte var nån större fördel med att känna till sin sambon *Nilla Sjödins* fel och brister. Efter moget och noggrannt övervägande dristade han sig därför slutligen att placera *Nilla Sjödin* som etta i två av de tre klasserna. Rätt ska vara rätt!

I en direktsänd intervju, i *Filadelfias* närradioprogram den 7:e juni, fick vi oss en liten pratstund med *Ann-Sofi Jönsson*, sekreterare i *Föreningen Hästbruk i Boteå*. Ann-Sofi, som till

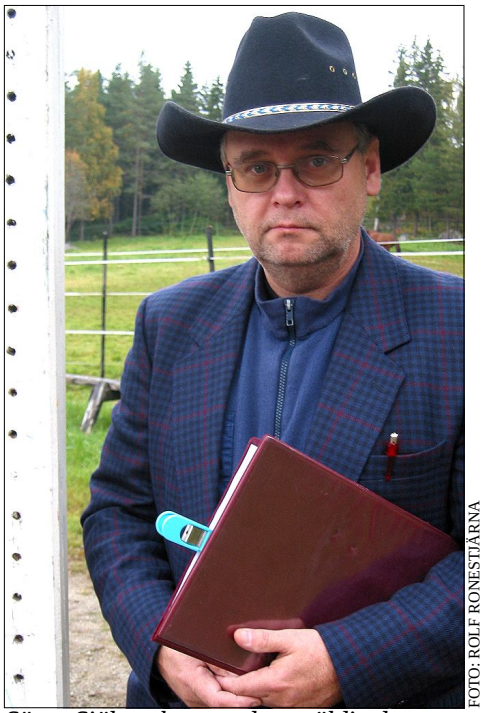

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sören Sjöbergh agerade enväldig domare.

Resultatlista klubbmästerskap den 24/9 2005 i Valla

Dressyr
1.) Nilla Sjödin, Holy Spirit
2.) Britta Kramsjö, Rexina
3.) Anna Eriksson, Kingen
4.) Ann-Sofi Jönsson, Kingen
5.) Marie Sjölander, Glansa

Bruksridning
1.) Nilla Sjödin, Heimur
2.) Britta Kramsjö, Hjalle
3.) Nilla Sjödin, Holy Spirit
4.) Ann-Sofi Jönsson, Kingen
5.) Anna Eriksson, Kingen
6.) Marie Sjölander, Glansa

Hoppning
1.) Anna Eriksson, Kingen
2.) Nilla Sjödin, Heimur
3.) Britta Kramsjö, Hjalle
4.) Ann-Sofi Jönsson, Kingen
5.) Britta Kramsjö, Rexina

vardags arbetar vid *Åslunds jordbruk* i *Grillom* och bor i *Offer* tillsammans med sambon *Pelle Larsson* och sonen *Vilde*, har tillhört föreningen sedan dess start och har även en egen häst. Hon avslöjar att hästar är mycket goda lyssnare och att de även svarar på sitt sätt.

I föreningen har man en omfattande verksamhet där man egentligen sysslar med alla former av ridning. En av dem är den s k tömskörningen, där man arbetar med hästen från marken, d v s man går bakom den och styr den med långa tömmar. *Nilla Sjödin*, föreningens ordförande, håller på med *westernridning*, en ridform där man styr hästen med en hand för att kunna använda andra handen till att t ex kasta lasso med eller att öppna grindar med. *Westernridning* är ursprungligen en arbetsform som har utvecklats till en ridsport, där hästen måste vara väldigt lyhörd för ryttarens kommandon.

Föreningen har i dagsläget ca 25 medlemmar, men man välkomnar gärna fler in i hästgemenskapen. Man måste t ex inte äga en häst för att få vara med i föreningen. *”Vi vill få alla hästintresserade att kunna hålla på med hästar i olika former. Så man behöver inte ha häst för att få vara med. Vi som är med i styrelsen lånar även gärna ut våra hästar för t ex turridning”*, hälsar Ann Sofie.

Medlemmarna i klubben träffas regelbundet och varannan månad brukar man försöka sig på att rida tillsammans under en heldag. Vid nåt tillfälle har man även anordnat filmkvällar, där man tittat på olika hästfilmer. Man har även haft föreläsningar i ämnen som berör hästar. Föreningen är som mest aktiv på sommarhalvåret när det gäller ridning och på vintern sysslar man mer med dressyr- och hoppträning.
Framöver planerar man även att ha banridning och skogskörning. Tanken är att det så småningom även kommer att tävlas i dessa disipliner.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ann Sofi Jönsson från Offer med hästen Kingen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie Sjölander från Valla med hästen Glansa.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Britta Kramsjö från Offer med hästen Rexina.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den entusiastiska publiken bjöds på dramatik.

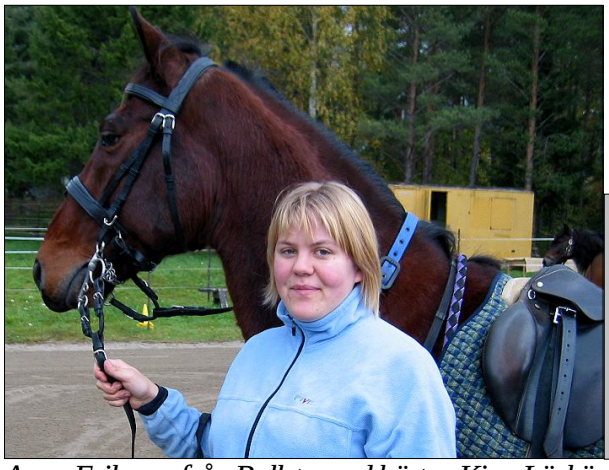

Anna Eriksson från Bollsta med hästen King Läckö.

PORTRÄTTET

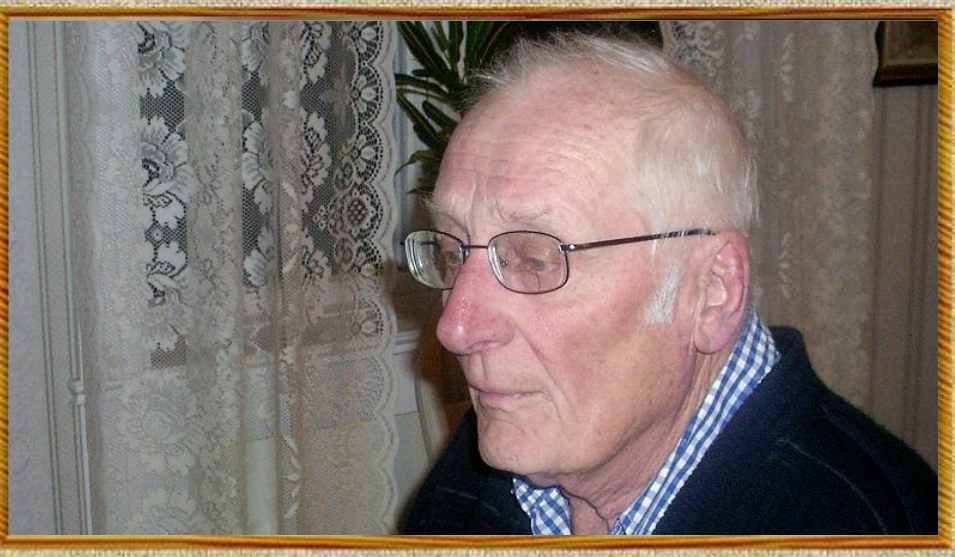

FOTO: MARIA JOHANSSON

Erland Melander

Det stora musikintresset har präglat Erland Melanders liv

I detta nummer av Botebladet porträtteras Lännäsbon Erland Melander

Erland Melander bor med sin hustru Sylvia i ett vackert gult hus i hjärtat av *Lännäs*. De har utsikt över Svalöfs åkrar. *”I det här huset föddes jag 1930 och kring den tiden var huset nästan nybyggt. Pappa ägde först det vita bostadshuset invid Svalöfs, men sålde det för att köpa och riva ned ett stort hus i Subbersta. Det huset byggdes upp här i Lännäs och pappa byggde även en ladugård intill. Innan dess fanns det ingenting på den här tomten. Fantastiskt vilka projekt man kunde företa sej på den tiden. Vilket arbete innan huset var färdigbyggt”*, berättar Erland. Här har fyra syskon vuxit upp; Ingrid, Karl Gustaf, Barbro och Erland.

Erland hade nära till skolan, som låg invid kyrkan. På den tiden var det sjuårig folkskola. Efter genomförd skolgång arbetade Erland hemma i några år. Hans pappa hade en dröm att Erland skulle ägna sig åt högre studier och det fanns möjligheter att läsa via *Hermods Korrespondensinstitut*. Erlands mamma var lärarinna, men hon arbetade inte som lärare efter det att barnen föddes. Hans syster Ingrid hade erfarenhet av Hermodskurser och hon läste sedan vidare på gymnasiet i *Östersund*. Det blev så att Erland kom att sköta ladugårdssysslor dagtid för att på kvällarna studera genom *Hermods*. Men han slutförde aldrig realskolekursen. Han lade studierna bakom sig en tid och ägnade sig

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Overallen

Sån är jag:
- Familjekär
- Naturälskande
- Filosofisk

Tre föremål jag skulle ta med mig till en öde ö:
- Keyboard
- Yxa
- Freestyle (Mp3-spelare)

Jag blir glad när:
- Jag genomfört en svår uppgift och det har gått bra

Någon jag gärna vill träffa:
- Min farfar

åt jordbruket. Som 18-åring sökte Erland till en preparandkurs för folkskoleseminariet i *Härnösand*. Han läste en termin och blev godkänd. Därefter återvände Erland hem och arbetade åter en tid med jordbruket. Vägen till lärar- och kantorsyrket har inte varit spikrak. Erland växte upp i en musikintresserad familj. Hans mamma sjöng och spelade. Hon sjöng sånger och psalmer samt andliga skillingtryck. Erland inspirerades och tog musiklektioner hos *kantor Nilsson* i *Undrom* som var musikdirektör. Han var en erkänt duktig musiker

Nils Wigren, präst i *Multrå* vid den tiden, peppade Erland och tipsade om att *Mellansels Folkhögskola* hade god kvalité på sin undervisning. Erland sökte dit och påbörjade andra årskursen. Där bodde han inackorderad ett läsår. Därefter tenterade han av samtliga ämnen och sökte in som privatist på seminariet i *Gävle*, blev antagen, och studerade där i fyra år. Erland bedrev även parallellt, musikstudier i form av en kantorskurs. På somrarna vistades han under denna tid i *Umeå* för att kunna fullfölja sin kantorsutbildning med inriktning mot skolkantor.

Här gör vi ett litet välkomnande avbrott i berättelsen, för Sylvia och dottern Stina med sin son Seth kommer hem från biblioteket. Seth är ett charmtroll på nio månader, som spricker upp i ett leende då han får se morfar. Efter att Seth tillbringat en stund i morfars knä, och vi språkats vid lite grann, är det dags för lite kvällsvälling och vi återvänder till Erlands berättelse.

1957 var Erland färdig lärare och skolkantor och arbetade under två år med denna kombinerade tjänst på *Kläpps skola*. *Kläpp*, som ligger på andra sidan älven, tillhörde då gamla *Boteå kommun* och rektorn var stationerad i *Lo*. *”Jag bodde i Kläpp i lärarbostaden och till och från hemmet i Lännäs åkte jag färja”*, berättar Erland. Det var en ganska intensiv period med arbete i princip hela veckan lång, minns Erland. Som skolkantor var man alltid knuten till en skola.

Efter två år kände Erland att det var dags för en förändring och började en lärartjänst i *Borlänge*. *”Där träffade jag så småningom Sylvia, en jämtlandsflicka, som också arbetade som lärare”*, ler Erland. I *Borlänge* blev han kvar i femton år. De gifte sig 1968, i *Gustafs kyrka*, strax utanför *Borlänge*. När de var lediga från sitt arbete styrde de kosan norrut mot *Överlännäs* och *Hammerdal*, där Sylvias familj bodde. Men avståndet växte med tiden och de började känna att tiden var mogen för att fatta ett beslut. Antingen skulle de köpa ett hus i *Borlänge*, och på allvar rota sig där, eller så skulle de flytta norrut. Som bekant valde de att flytta norrut. 1974 var året de återvände till huset i *Lännäs* och de påbörjade en omfattande renovering. Barnen Henrik föddes 1971 och Stina 1975.

”Tänk, vad man orkade mycket på den tiden”, konstaterar Erland. *”Vi hade småbarn, ett hus som vi reparerade och jag arbetade återigen som lärare och skolkantor. Lärare var jag vid Lillängets skola och skolkantor i Multrå församling, kombinationen var så.”* Så gick åren och när Erland närmade sig 60 år började han fundera över att ansöka om delpension. Hans första tanke var att pensionera sig från kantorstjänsten, men det visade sig att timmarna stämde så att det var lämpligare att pensionera sig som lärare, och så blev det när Erland var 61 år.

”Det passade mej mycket bra. Skolan hade med tiden blivit alltmer intensiv och krävande, så det kändes som en lyckad lösning. Som kantor fortsatte jag sedan tills jag pensionerades 1995”, berättar Erland vidare. Som kantor är man även körledare, en uppgift som Erland trivts alldeles förträffligt med. Han har ansvarat för både barnkör och kyrkokör, ibland även ungdomskör. Det har blivit en del resor med kyrkokören genom åren. De har ett samarbete med *Nykarleby kyrkokör* i *Finland* och *Gustafs Silvbergs kyrkokör* i *Dalarna*.

Erland har många intressen och är en engagerad man. Han sjunger i kyrkokören, är en hängiven fiskare och jagar gärna älg. Erland är även engagerad i *Hembygdsgården i Para*, som för övrigt genomgått en del renoveringar, och som har ett flertal årliga evenemang. Han är mycket intresserad av musik, spelar orgel och piano. Tidigare spelade Erland gitarr, men det blir mera sällan numera. Barnbarnet Seth lyssnar gärna när morfar spelar ett stycke.

Erland trivs mycket bra när han får arbeta praktisk och är road av att arbeta med trä. Redan som liten vistades han ofta med pappa, då denne sågade virke till *Per-Albins torp*. *”Det var underbart att känna doften av nysågat virke”*, minns han.

Erland har deltagit i en kurs om svepteknik, som *Einar Bodin* ansvarade för, och han har några träbearbetningsmaskiner och snickrar också ibland. Sommarstugan i *Jämtland* är ett kärt och åter-

forts. nästa sida

kommande resmål.

Men allra kärast är ändå familjen och Seth, hans första barnbarn. *”Det är helt underbart och fantastiskt att få följa med och se sitt barnbarn utvecklas. Jag hade aldrig trott att det skulle vara så häftigt”*, menar Erland. *”Man ser allt från ett annat perspektiv än då ens egna barn var små. Då var man uppfylld av så mycket och fascinerades inte på samma sätt som nu. När barnen växer upp och bildar familj blir familjen större och nya kontakter tas med respektives familjer. Det är roligt”*, fortsätter Erland.

Det har hänt en hel del från 1930, då Erland föddes, fram till idag. På den tiden var *Lännäs* en levande landsbygd med flera bönder och de som bodde på de små torpställena hade också djur. Närmaste affär var *Bröderna Höglunds affär*, i backen i *Tybränn*, och där fanns det mesta. *”När jag tänker efter, är det helt nytt folk i byn och det finns inga kvar från min barn- och ungdomstid. Så nog har en del förändrats”*, funderar Erland. Innan vi skiljs åt för kvällen avrundar Erland genom att bjuda på vacker pianomusik. Hans vana pianofingrar rör sig hemtamt över tangenterna, de har spelat otaliga stycken genom åren. Glädjen till musiken finns med som en röd tråd genom Erlands liv.

av Maria Johansson

FOTO: MARIA JOHANSSON

Lille Seth, Erland Melanders första barnbarn, är en stor glädjekälla för honom och hustrun Sylvia.

Lyssna på Filadelfias närradioprogram på Internet

Några av intervjuerna i detta nummer av Botebladet kan höras i sin helhet på Filadelfias hemsida

Sedan hösten 1988 har *Filadelfia* sänt ett entimmes magasinsprogram över *Kramfors närradio*. Många föreningar, företag och privatpersoner i *Boteå* har intervjuats under åren. Nu kan man även lyssna på dessa program över Internet och vissa intervjuer finns också tillgängliga på *Filadelfias* hemsida. Välkommen att gå in på **www.ronestar.nu/filadelfia/sida5.htm**

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filadelfias program sänds från Pingstkyrkan i Kramfors.

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet???

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **130 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad var Du vill! Notera att prenumerationskostnaden inte mycket mer än täcker kostnaden för tryckning och distribution för de fyra nummer som kommer ut varje år. Kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 21* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress:

Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Kalknäsvägen 9, 881 95 Undrom

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

BIDRAG TILL BOTEBLADET

Från och med detta nummer vill vi ha minst 20 kr per tidning av Er som tar Botebladet från tidningsstället på Handlar´n i Undrom. Detta som en hjälp för vidare utgivning av tidningen. Alternativet blir annars att tidningarna helt tas bort från Handlar´n. Tjugan lägges lämpligen i insamlingsbössan vid kassan. Även Boteåborna är välkomna att lämna ett generöst bidrag för tidningens fortsatta utgivning i ovannämnda bössa. Helst ser vi dock att ni sätter in summan på bankgirokontot ovan. Alla bidrag är som sagt mer än välkomna, eftersom Boteåparlamentets finanser är kraftigt sinande och att det är endast en tidsfråga hur länge som vi har råd med att fortsätta att ge ut Botebladet.

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Enligt Boteåparlamentets försiktiga inventering finns det 10-talet lediga hus i Botebygden. Komplettera gärna på denna lista genom att höra av Dig till Parlamentet, om Du känner till nåt hus som är till salu eller står tomt. Faktum är att det finns stor efterfrågan på bostadshus i Boteå (både med och utan stallgårdsbyggnad).

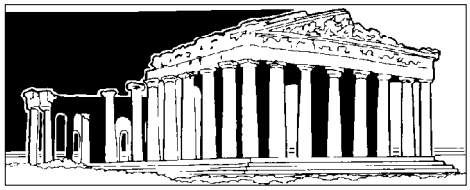

Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620 - 321 82 & Tommy Ledin, 0620 - 320 12

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåparlamentets Verksamhetsberättelse lästes upp vid Byatinget på Bettans Konferenscenter.

Boteåparlamentet höll sitt årliga Byating på Bettans Konferenscenter

Styrelse och kassör beviljades ansvarsfrihet

Söndagen den 30:e oktober hölls *Boteåparlamentets* stadgeenliga Byating, detta år förlagt till *Bettans Konferenscenter* i *Stöndar*. Ett tjugotal Boteåbor hade hörsammat kallelsen och kunde hälsas välkomna av Parlamentets ordförande *Pia Hedberg*, som även förklarade mötet öppnat.

Till ordförande för mötet valdes sedan *Lennart Johansson* och till att föra protokollet utsågs *Märit Löfgren*. Som justeringspersoner valdes *Rolf Ronestjärna* och *Åsa Fredriksson*. Verksamhetsberättelsen och bokslutet föredrogs varefter revisionsberättelsen lästes upp. Enligt revisorernas förslag beviljades styrelsen och kassören ansvarsfrihet. Till ordförande/byminister, för de kommande två åren, omvaldes *Pia Hedberg* och till kassör/finansminister omvaldes *Erik Sundberg*. Som revisorer det kommande året omvaldes *Anders Bergman* och nyvaldes *Sören Sjöberg* och som ersättare omvaldes *Anders Bodin*.

Eftersom inga motioner eller förslag kommit in, avslutades mötet med att *Pia Hedberg* avtackade de Parlamentsledamöter som avgått efter senaste valet. Ordförande förklarade mötet avslutat. Därefter vidtog den traditionsenliga smörgåstårtan med kaffe och te.

av Erik Sundberg

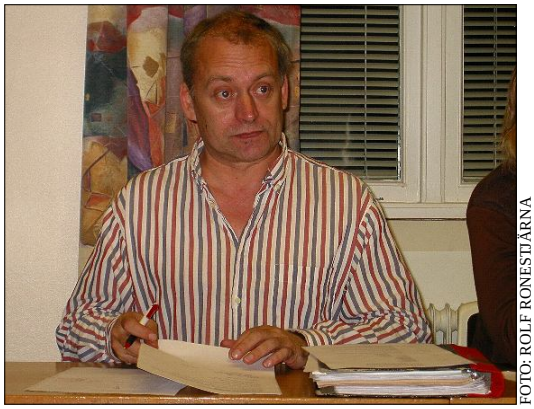

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson valdes till ordförande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter mötet serverades god smörgåstårta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåparlamentets ordförande Pia Hedberg avtackade avgående Parlamentsledamöter med en bok.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Drygt 40-talet trevliga Undromsbor hörsammade inbjudan till Café Önskesången i oktober.

Full fart på Filadelfia i höst

Tre intensiva dagar i oktober lockade många Boteåbor till kapellet

Filadelfias jubileumshöst har varit fylld av verksamhet riktad till bygdens invånare. Den 16:e oktober hölls t ex en välbesökt cafékväll där det bl a samlades in drygt 3 000 kr till de jordbävningsdrabbade i *Pakistan*.

Dagen därpå vallfärdade byns unga till Måndaxverksamhetens s k Storsamling på kapellet. Förutom fika, en rolig lek och andra upptåg, bjöds barnen på trolleri av *Kul-Roffe*.

Nästa dag anordnades Församlingens månatliga Dagledigträff där de församlade bl a bjöds på nygräddat tunnbröd och sång av *Jenni Lygdman* och *Harry Hägglund*.

av Rolf Ronestjärna

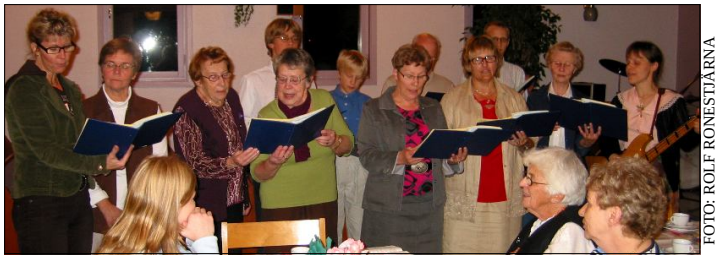

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filadelfias sångare sjöng vid Café Önskesången.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Strindin talade vid Café Önskesången.

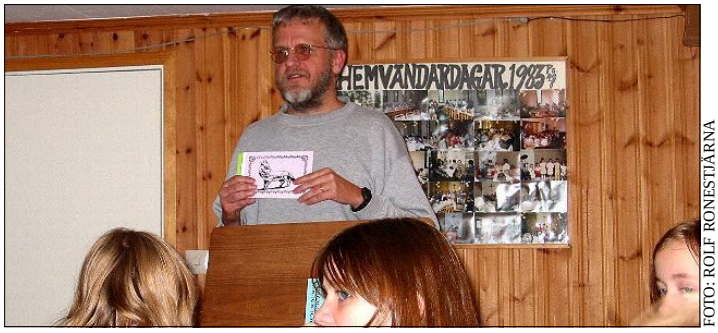

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filadelfias pastor trollade för barnen vid Storsamlingen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dagledigträffen samlade dryga tjugotalet besökare som bl a bjöds på predikan av Annica Strindin.

Filadelfias Verksamhet

11/12	18.00	Julens Sånger i Björkå Aktivitetshus
13/12, 17/1, 20/2	12.00	Dagledigträffar
26/12	18.00	Julens Sånger på kapellet
25/1	19.00	Stugmöte i Törsta

Se www.ronestar.nu/filadelfia/sida15.htm för info och för fler bilder och dubbelkolla gärna i predikoturerna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De flesta av de barn och ledare som varit engagerade i Undroms IF:s barn- & ungdomsverksamhet.

Föräldrarna fick på pälsen

Hårda fajter när föräldrar och barn gjorde upp i prestigladdade möten

Söndagen den 25:e september var det stor avslutningsfest för alla unga fotbollsspelare i *Undroms IF*. Barnen bjöds på hamburgare, dricka och glass. Dagens konferencier var *Stefan Strandberg*, som även hann med att agera domare och att dela ut diplom. En signerad GIF Sundsvallströja lottades ut och *Mattias Strandberg* blev den lycklige vinnaren.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan Strandberg skötte om diplomutdelningen.

Den yngsta lek- och lärgruppen visade upp ett

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björkåkillen Mattias Strandbergs lagkompisar gladdes av hela hjärtat åt hans vinst i tröjlotteriet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tack vare försvarsklippan Annika Svensson från Björkå lyckades föräldralaget hålla siffrorna nere.

smakprov på vad de lärt sig under säsongen. De övriga lagen utmanade sina föräldrar och både flick- och pojklaget födda 1996-1999 segrade med 2-1. De visade sig vara riktigt farliga och föräldrarna hade inte en chans trots tappra försök. Domaren Stefan avslöjade vid flera tillfällen var hans sympatier fanns, vilket stärkte barnens motivation ytterligare.

De äldsta ungdomarnas match avrundade denna fotbollsdag och de yngre vann efter straffdramatik. Nu får fotbollen ligga på hyllan över vintern, men till våren är det dags igen!

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomsungdomarna Peter och Marie Sjögren blev fotbollsavslutningens obestridliga grillmästare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Högforsens kraftstation har ett imponerande yttre även om tidens rand har satt sina tydliga spår.

Högforsens kraftstation är fjärran ifrån vad det var i sin krafts dagar

Det anrika Högforsens kraftstation tronar på minnen från fornstora dar

Platsen, där idag endast ruinerna efter *Högforsens kraftstation* finns kvar, har en intressant historia att berätta. Åren 1694-1695 byggdes där ett järnbruk vid strömfallet vid *Högforsen* av häradshövding *Lars Stridsberg*. Bakgrunden var den att *Stridsberg*, som för övrigt var den förste häradshövdingen som var bosatt i *Ångermanland*, på den aktuella platsen längs *Högforsån*, tyckte sig ha upptäckt gynnsamma möjligheter för en bruksanläggning, varmed han köpte det hemman i *Offer* där den önskade vattenrätten ingick. Till historien hör dessutom att *Stridsberg* tidigare hade gift sig med en prästdotter i *Boteå* och därför flyttat till bygden. Traktens bönder visade sig vara väldigt väl inställda till hans planer, eftersom de genast såg en möjlighet till att få lite extrainkomster genom att sälja träkol till bruket. Från den inköpta hemmansjorden i *Offer* erhölls spannmål åt de

Lars Stridsberg.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Högforsens kraftstation är fortfarande en ståtlig byggnad och kvarlämnat skrot vittnar om dess storhetstid.

anställda arbetarna och hö till utfodring av hästarna som användes vid järntransporterna till och från bruket.

Eftersom det saknades järnmalmsfyndigheter i trakten fick man dock via båt, från *Gävle* och *Stockholm*, frakta järnet från mellansvenska masugnar i bl a *Bergslagen* till avlastningsplatsen i *Hammar*. Därifrån forslades järnet sommartid via båtar uppför *Ångermanälven* och längs *Högforsån* till *Törsta* och vintertid via hästtransporter.

Järnbruket hade på den tiden en stångjärnshammare med två härdar. När produktionen var som störst uppgick årsproduktionen till 400-500 skeppspund stångjärn. Det s k smidesjärnet och stångjärnet, som producerades, fraktades därefter med små båtar, s k *faxar*, ned till älven. Där skedde omlastning till pråmar, som gick till *Hammar*, där ytterligare omlastning skedde till större båtar.

Ganska snart upptäckte man dock att platsen inte var speciellt lämpad för att ha ett järnbruk på, eftersom an-

På Gålsjö Bruks hemsida går det att läsa:
”Livet på bruket var ganska avskärmat från omgivningen. Befolkningen (100-200 personer) som bodde på bruket var sällan eller aldrig därifrån. Lönen till arbetarna utgick dels i kontant ersättning, dels varor och tjänster. En form av skråsystem användes och det var stora skillnader i status mellan olika yrkeskategorier. Giftermål bland brukets invånare var en vanlig företeelse och efter hand blev de flesta släkt med varandra. Religionen och kyrkan spelade en stor roll i bruksinnevånarnas liv. 1774 begåvades Gålsjö Bruk med ett kapell och en brukspastor anställdes. Uppslutningen vid sammankomsterna var i det närmaste total, så Gudfruktigheten var inte att klaga på. Den högsta befolkningssiffran på Gålsjö Bruk kan man hitta på 1830-talet med 218 invånare.”

Det f d kraftverket i Högfors är väl värt ett studiebesök.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Reliker från en svunnen tid vaktar kraftstationen.

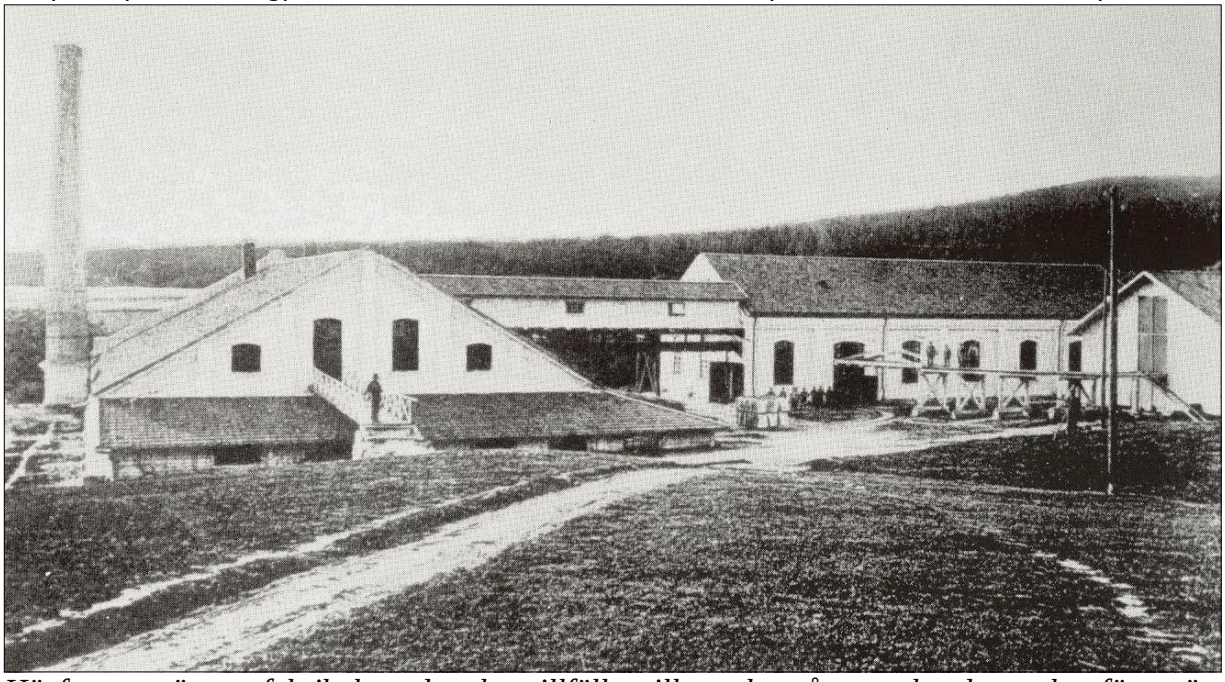
ARKIVBILD

Högforsens trämassafabrik skapade arbetstillfällen till ganska många av bygdens arbetsföra män.

läggningen var starkt utsatt för jorderosion under inverkan av det uppdämnda vattnet och den varje år kraftiga vårfloden. På eget bevåg beslutade sig därför *Stridsberg* att istället flytta bruket upp till den plats där *Gålsjö Bruk* idag ligger. Efter tre års byggande, kunde man 1707 inviga det nya järnbruket uppe vid *Gålsjö*. Året därpå avled dock *Stridsberg* hastigt.

Men även satsningen uppe vid *Gålsjö* visade sig inte heller falla ut som förväntat, eftersom järnbruket tvingades att lägga ned produktionen redan 1710, p g a ett kraftigt prisfall på järn och beroende på uppslitande fejder inom ägarens släkt.

Anno 1733 såldes det förfallna bruket till Sundsvallsköpmannen *Jacob Polack*, men då fanns det föga eller ingenting kvar av vare sig byggnader, dammar eller maskiner. *Polack* iscensatte dock omfattande reparationer och nya byggnader uppfördes. Inom kort var *Gålsjö Bruk* åter på fötter och dess kapacitet uppgick därefter till ca 250 ton smide per år. Det s k *Gålsjöverken* kom att finnas kvar i ytterligare ett par sekel innan hammarslagen tystnade för gott 1892. En epok gick då i graven.

År 1897 byggde *Björkå AB* ett träsliperi vid *Högforsen*. *Högforsens trämassafabrik*, som den kom att heta, hade två slipstenar och sex pappmaskiner som drevs med vatten från ån. Fabrikens trämasseproduktion uppgick årligen till ca 2 200 ton och sysselsatte ett 50-tal arbetare. Under massafabrikens storhetstid flyttade man, för de anställdas räkning, dit en enorm bostadskasern från *Sånga Mo*. Kasernen, som revs under krigsåren 1939-45, bestod av två våningar med vardera tolv lägenheter.

Massafabriken förstördes dock 1918 vid en omfattande brand och lades, av förklarliga skäl, ned. Åren 1920-21 gjordes byggnaderna, som fortfarande fanns kvar, om till *Högforsåns kraftstation*. Kraftstationen, i sin tur, kom att drivas så länge som fram till 1978.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inne i byggnaden syns spår från tider som flytt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Månne detta vara de gamla turbinerna?

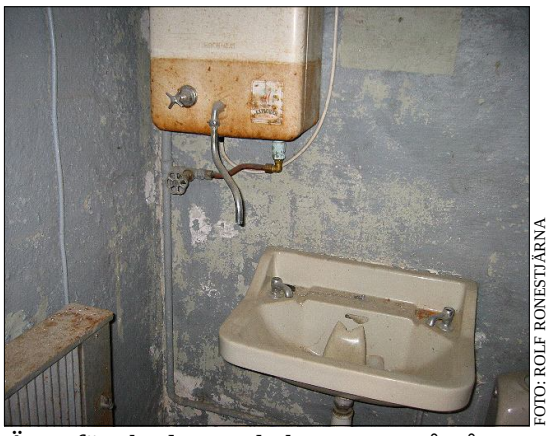

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Även förr hade man behov av att gå på toa.

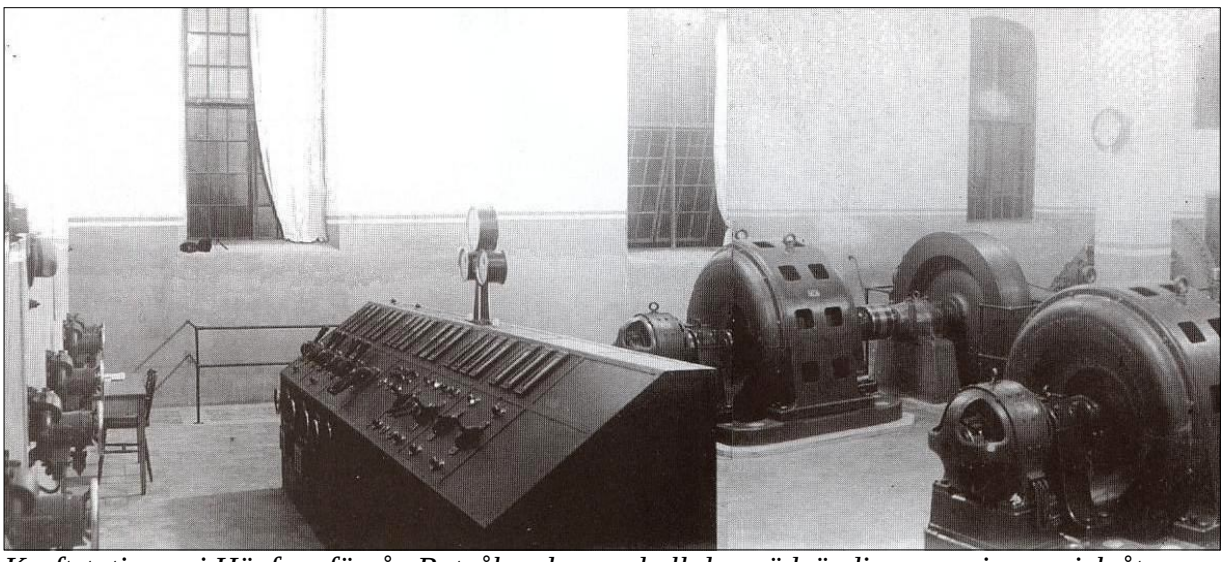

ARKIVBILD

Kraftstationen i Högfors försåg Boteåbygden med all den nödvändiga energi som gick åt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Sångberg var sprudlande glad på sin 100-årsdag och levde givetvis upp till sitt efternamn.

Botebladet gratulerar 100-åringen Anna Sångberg

Anna Sångberg, Boteås äldste invånare, firades med tårta av släkt och vänner

En av *Boteås* kanske största profiler (se reportage i *Botebladet* nr.2 2002) passerade den 23/10 det magiska 100-årsstrecket. Familj och släkt, från när och fjärran, hade av naturliga skäl vallfärdat till den lilla pensionärslägenheten i *Undrom* för att uppvakta *Anna Sångberg*, familjens äldste medlem. Anna, som verkligen var i toppform, framförde dagen till ära en alldeles nyskriven sång som hon ”fått av Gud” (se ovan) till melodin *Jesus älskar alla barnen*. Jublet visste inga gränser när hon efter avslutat framförande applåderade sig själv och angav orsaken till detta med att hon trodde att det var nån annan som sjungit.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Sångberg, här tillsammans med systern Jenni Östlund och döttrarna Very och Irmgard.

Familjen Svenssons första jul

av Rolf Ronestjärna

Äntligen julafton! Tänk vad ett år går fort! Barnen låg fortfarande kvar i sina sängar och sov, huset var alldeles tyst. Genom springan i persiennen kunde han, mot gatljuset utanför, se hur stora snökristaller sakta föll mot den snöbeklädda gräsmattan. Julafton. Årets verkliga höjdpunkt. Den dag då livet kanske kändes som mest meningsfullt att leva, för fanns det något mer underbart än att få se sina barns tindrande ögon!?

Barnen hade längtat och tjatat. De hade förgäves klämt och skakat på alla julklappspaket som var placerade i arbetsrummet. Det hade tisslats och tasslats, det hade gissats och undrats. Idag var det den stora dagen! Idag var dagen, då Tomten skulle komma på besök till familjen Svensson och det var han själv, Pär Gottfrid Svensson, som var denne utvalde och mycket efterlängtade glädjespridare.

Kvällen innan hade han stått, minst en timme, framför spegeln, för att inte lämna något åt slumpen, och han kunde inte få nog av att stirra in i sin egen spegelbild. Fanns det möjligen någon i hela världen som bar upp ett tomteskägg så väl som han? Nej, med största sannolikhet inte. Han, Pär Gottfrid Svensson, var Tomten personifierad och hans uppdrag var att nästa dag, än en gång, göra sina barn lyckliga. Överlyckliga. Föga kunde han dock ana att detta julfirande inte skulle bli som tidigare års. Inte heller kunde han föreställa sig att hans tomtemössegloria försmädligt skulle hamna på sned innan kvällen hade nått till ända.

Som vanligt släpade sig julaftonen fram. Både barn och föräldrar sneglade oavbrutet på klockan och räknade inombords ned. Efter avslutat julbord vid lunchtid, och den obligatoriska sitten framför Kalle Anka och hans vänner, var äntligen det stora ögonblicket inne. Pär Gottfrid harklade sig högtidligt och allas ögon vände sig förväntansfullt mot honom. *”Jaha, hoppas att ni ursäktar mej, men jag måste gå ifrån en stund. Hrrm. Jag måste nämligen gå till kiosken och köpa kvällstidningen, men jag är snart tillbaka!”* Om det hade varit möjligt att dela ut en Oscar den här kvällen, till bäste manlige huvudrollsinnehavare, så skulle den, med största sannolikhet, ha gått till honom, Pär Gottfrid Svensson. Åtminstone om han själv hade fått bestämma. Den stolte pristagaren reste sig beslutsamt ur TV-soffan, utan att notera de menande blickarna från övriga familjemedlemmar, och gled välrepeterat i sin rock och luva. Mamma Gudrun väntade till ytterdörren slagit igen och tog sedan till orda. *”Kom nu ihåg barn att ni inte får låtsas om att ni vet att det är pappa som kommer utklädd till tomten. Ni vet ju hur viktigt detta är för honom!” ”Närå, jarå”*, svarade barnen mekaniskt och pliktskyldigt i kör.

Det var Julaftons kväll och snön yrde vildsint mellan husen i den lilla byn. Ingen människa, vid sina sinnens fulla bruk, skulle ha kommit på tanken att ge sig ut i den mörka vinternatten. Men Pär Gottfrid Svensson hade ett viktigt uppdrag att utföra och det uppdraget ämnade han också slutföra, även om det skulle bli det sista han gjorde i detta jordelivet.

Inne i stugvärmen försökte den kvarvarande familjen Svensson att få tiden att gå. Plötsligt knackade det på ytterdörren och barnen rusade ivrigt dit och för att öppna. *”Men välkommen in, tomten! Vi har väntat på er. Mamma, tomten är här!”* Förväntansfullt ledde de tomten in i vardagsrummet, där mamma satt och väntade. *”Nämen, kommer tomten till oss! Men då måste han ju ha mött pappa Pär Gottfrid utanför, när han gick till kiosken”*, sluddrade mamma fram, i ett fruktlöst försök att hålla knäcksaliven kvar i munnen. *”Typiskt nu missar pappa dej i år också!”*, fyllde barnen i med synnerligen välspelad besvikelse. Samtidigt kunde allesammans förvånat konstatera att pappa Pär Gottfrid verkligen hade lyckats med sin tomteutstyrsel den här gången, eftersom han var i det närmaste oigenkännlig. Men innan tomten hunnit svara knackade det åter på ytterdörren. Familjen tittade förvånat på varandra. Vem i hela världen kunde tänkas komma på besök vid den här tiden!? Nu var det mamma Gudruns tur att gå och öppna. *”God jul i stugan! Finns det några snälla barn här!?”*, ljöd en för familjen välbekant stämma. Mamma Gudrun, som annars var känd som en stadig och sansad kvinna, raglade till av förvåning och greppade chockartat tag i tomtens böljande skägg. Det skulle hon helst ha låtit bli, eftersom skägget bara visade sig vara förankrat med ett gammalt torrt resårband. Hoppsan, där lossade det! *”Men det var då självaste! Efter alla dessa år borde du väl haft förstånd att ta det försiktigt med likörkaramellerna!”*, röt det blodröda ansiktet, som ända till nu varit dolt bakom det

ovanligt lösa skägget. Högst irriterat satte den demaskerade tomten kurs mot vardagsrummet där han, till sin stora förvåning, genast upptäckte främlingen som tagit plats i hans favoritfåtölj. *”Va!? Är jag redan här!? Hur har detta gått till!?” ”Men pappa, det är ju inte du, det är nån annan som sitter där!” ”Men vem är du då och vad har du för ärende till oss!?”*, utbrast familjen unisont. *”Jaaa, jag hade tänkt att jag skulle fira jul tillsammans med er. Jag är nämligen Jesus, julens mening.”* På främlingens oväntade svar följde en lång tystnad. Pär Gottfrid Svenssons, redan sedan födseln, långa haka gjorde goda försök att nudda det nybonade golvet. Gudrun Svenssons något för stora löständer (en julklapp från Gottfrid i fjol) skallrade likt katalanska träkastanjetter och barnens ögon snurrade likt melonerna i en enarmad bandit. *”Vem är du, sa du!?” ”Jag är Jesus och jag skulle gärna vilja få vara med i ert julfirande. Det vore väl på sin plats, för det är väl ändå min födelsedag som ni firar eller…!?”*

Pär Gottfrid, som nu sakta började landa, harklade sig myndigt och tog till orda som familjens överhuvud. *”Nja, så kanske det är, men faktum är att vi tyvärr inte har plats för dej hos oss. Vi har nämligen redan planerat vår julafton och…eh…som sagt…eh…det har vi. Eller hur, barn!?”* Pappa Pär Gottfrid tittade vädjande på sina telningar. *”Men pappa, tycker du inte att Jesus borde få vara kvar hos oss!? Det är ju ändå till minne av honom som vi firar jul och det är ju faktiskt han som är julens verkliga huvudperson. Det är ju hans födelsedag som vi firar idag. Eller vad säger du själv, pappa!?” ”Jag tycker att barnen har alldeles rätt i det dom säger, Pär Gottfrid. Ska vi inte ge Jesus plats hos oss!?”*, bröt mamma Gudrun in och fullbordade sveket mot honom som ända tills nu upplevt sig själv som julens centralfigur. I samma ögonblick hördes ett frasande ljud. Det var Pär Gottfrids röda tomtemössa som sakta gled på sned. Den var nästan lika röd som hans ansikte.

Och eftersom familjen Svensson var en familj som levde i ett demokratiskt land (detta hände nämligen på den tiden då demokrati inte bara var ett vackert ord), fick majoriteten bestämma. Jesus fick sitta kvar i favoritfåtöljen. Denna julafton blev inte som tidigare års julaftnar. Denna julafton fick nämligen verklig mening och innehåll. Aldrig hade väl barnens ögon tindrat så starkt som denna julaftonskväll. Enligt vad det sägs, stannade Jesus även kvar till efter trettondagshelgen och enligt vissa lär visst familjen Svensson ha bett honom att stanna kvar för gott. Men det är en helt annan historia.

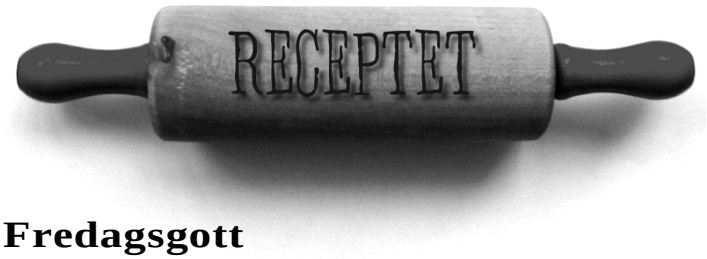

Botebladets fjärde recept är en delikat köttfärsrätt inlämnad av **Tina Nordin** på Bettans Konferenscenter.
Troligtvis finns de flesta ingredienserna att köpa hos Handlar´n.
Lycka till! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

Fredagsgott

2 askar Philadelphiaost
5 hg köttfärs
1 stor gul lök
1 röd paprika
Salt och peppar
1 Chili season mix
2 vitlöksklyftor
1 tetrapack passerade tomater
Strimlad purjolök
Riven ost

1.) Bred ut Philadelphiaosten i botten på en **ugnsfast** form
2.) Bryn köttfärs, lök och paprika
3.) Blanda i chilimixen, vitlöken och tomaterna. Salta, peppra och låt puttra
4.) Bred ut köttfärsröran på osten
5.) Strö den strimlade purjon och den rivna osten ovanpå
6.) Grädda i 225 grader i 10 minuter

Ät rätten tillsammans med Nachochips!

Arga Gubben

Sent en regnig och becksvart oktoberkväll håller Botebladets reporter nästan på att köra över en spöklik figur, som vinglar längs vägkanten vid Allstahu. När han tvärbromsar och kliver ur bilen, för att se vad det är frågan om, får han se att det är en ovanligt bister Arg Gubbe, inlindad i stora mängder gasbinda, som skräckslagen tagit skydd i dikeskanten.

BB: Men kära hjärtanes då! Det här kunde ju ha gått riktigt illa! Men vad gör Gubben ute på vägen, så här nästan mitt i natten!?

AG: Jag har flytt mitt eget hem, för kärringen därhemma tycks ha blivit helt från sina sinnen. Du ser väl själv hur jag ser ut! Jag är ju fullständigt mumifierad!

BB: Ja, jag noterar att nästan hela Gubben är dold bakom kilometervis av gasbinda. Men vad är det egentligen som har hänt?

AG: Tja, det är bara så att det där embarmliga fruntimret har börjat intressera sej för det politiska på äldre dar...

BB: Politik!? Men vad har politik med Gubbens mumifiering att skaffa!?

AG: Jo, det ska jag tala om för söta redaktörn! Hon har blivit fullständigt förbytt, för hon menar på fullt allvar att inte jag är nån människa utan ett skröpplans djur. Tfi vale!!!

BB: Ett djur!?

AG: Javisst, redaktörn! Enligt hennes fjärtans partikamrater är nämligen alla av mankön djur. Har du hört vilka stånkans dumheter!? Som om man inte skulle ha rätt att grymta till när livet känns grymt.

BB: Men jag fattar ändå inte vad detta har att göra med Gubbens nattliga klädsel.

AG: Som jag sa, så har hon fått fullständig fnatt och igår tvingade hon mej med till doktorn för vaccination.

BB: Till doktorn!?

AG: Ja, till djurdoktorn alltså. Hon är nämligen orolig för att jag ska få mul- och klövsjukan.

BB: Det är inte sant!

AG: Jo, det är precis vad det är det, söta redaktörn! Det är så sant som det är klämt! Muuu!

BB: Men jag ser ändå inte sambandet med alla gasbindor...

AG: Allergisk reaktion, redaktörn! Jag säger bara; allergisk reaktion. Till gummans stora glädje hade nämligen djursjukhuset specialpris på vaccin mot rabies och mot fågelinfluensan...

BB: Usch då! Det låter inte bra. **AG:** Inget mot hur det känns och just nu vill jag bara så långt bort som möjligt från alla politiska influensor. **BB:** Kanske jag kan köra Gubben nånstans!?

AG: Tack, men jag måste lägga band på mej själv tills min lilla vovve är klar. **BB:** Är klar!?

AG: Ja, han var tvungen att hjälpa gumman min med att trycka lite nya hundringar till valrörelsen...

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

Kyrkonotiser från Boteå, Överlännäs och Sånga kyrkor

Datum	Tid	Kyrka	Gudstjänst	Övrigt
27/11	11.00	Boteå	Adventsmässa	Boteåkören, Hans Garnej på trumpet Lottakåren bjuder på kyrkkaffe
27/11	11.00	Sånga	Adventsgudstjänst	Sollefteå manskör Lottakåren bjuder på kyrkkaffe
1/12	14.00	Vallänge	Mässa	
4/12	18.00	Överlännäs	Söndagsmässa	Nonstopkören, kyrkkaffe
10/12	18.30	Boteå	Luciagudstjänst	Röda Korset bjuder på kyrkkaffe. Auktion
11/12	11.00	Sånga	Högmässa	Ulrika Öhlund, sång
15/12	14.00	Vallänge	Andakt	Nonstopkören
18/12	18.00	Överlännäs	Mariagudstjänst	Julglögg på kyrkbacken
24/12	12.00	Vallänge	Julbön	
24/12	23.00	Sånga	Julnattsmässa	Martina Carlsson
25/12	05.00	Gålsjö kapell	Julotta	
25/12	07.00	Överlännäs	Julotta	Boteåkören, glögg
26/12	11.00	Boteå	Högmässa	Kyrkkaffe
26/12	18.00	Gålsjö kapell	Julens inre & yttre glädje	Lommra
29/12	14.00	Vallänge	Andakt	
30/12	19.00	Boteå	Julmusik	Boteåkören
31/12	18.00	Boteå	Nyårsbön	Ljuständning för de under året avlidna
1/1-06	18.00	Överlännäs	Mässa	
5/1	19.00	Klockhuset	Andakt	Skadom

Glöm inte att Ni kan beställa gratis kyrktaxi på telefon 0620-100 00

Traditionsenligt luciafirande i Boteå kyrka 27/11 kl 18.30. Röda Korset inbjuder därefter till samvaro med auktion och lotteri. Varmt välkomna!!!

ANSLAGSTAVLAN

Tjejkvällen...

På grund av julstök och andra decemberaktiviteter förlägger vi den planerade tjejkvällen med prova-på-yoga under januari istället. Håll utkik efter anslag hos Handlar´n!

Förberedelser för ev. aerobicträning under våren pågår också. Anslag på Handlar´n angående startdatum, lokal m m!

Kontakta Inga-Lena på 602 71 eller Marlene på 605 92, om Du undrar över något.

Trevlig advent till Er alla! :-)

"Just for fun"

UNDROMS RÖR HB

Vi har lagt ned firman och vi har sålt lagret!

Maggan och Rolf tackar för den här tiden

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

Gynna gärna Botebladets annonsörer, som är med och bidrar till fortsatt utgivning av tidningen. Detta nummers annonsörer är Hälsobutiken Life, Edlunds El-Affär, Kontorslandslaget, Ehrssons Färghandel, Nylands Bildelar, Videoteket & Musikanten. Deras annonser hittar Du på sidorna 33-35.

HOLMS TRÄDGÅRD & MOHAIR

FUNDERAR DU PÅ JULKLAPPAR?

Vi har angoragetstrumpor, stickade pannband, halsdukar, vantar, pulsvärmare och lite till. Vill Du ge bort garn och mönster istället har vi både angoragetgarn, ullgarn, lingarn samt ullgarn och pärlor till pärlmuddar. Vi har även en del färdiga garnsatser.

Öppet fredagen den 16:e och lördagen den 17:e december mellan klockan 12.00– 15.00. Vill Du komma någon annan tid, ring 0620-320 44 eller 070-606 70 68.

VÄLKOMNA

Filadelfia

MUSIK I JULETID

11/12 kl.18 Julens sånger på Aktivitetshuset i Björkå - Fika

26/12 kl.18 Julens sånger på kapellet - Fika

Välkommen!

ANNONSER

Centrumplan 2
Sollefteå
Tel. 0620 - 103 45
Öppettider
Mån-tis. 13-17
Lörd. 11-14

MUSIKANTEN

Vi har allt inom musikinstrument och tillbehör

Nu har vi erbjudande på allt från flygel till enklare elpiano

Kom in och hämta vår nya 4sound katalog som innehåller allt från gitarrer, trummor, mixerbord, mikrofoner m m.
Där hittar Du perfekta välljudande julklappstips till bra priser.
Vad sägs om...
- Elgitarrpaket från 1.295 kr (ord.pris 2.090 kr)
- Elbaspaket från 1.995 kr (ord.pris 2.890 kr)
- Elfiolpaket från 1.995 kr
- Trumset från 4.995 kr (ord.pris 6.995 kr)

VARFÖR INTE UNNA DIG EN ”Så ska det låta flygel” Yamaha GT2

Nu endast 69.900 kr (ord.pris 77.500 kr)

Casio PX100 från 6.995 kr

Vi utför även högtalarinstallationer och hyr ut högtalare/karaoke

Du kan alltid finansiera via avbetalning 6, 12 & 24 mån. räntefritt!

MYCKET VÄLKOMNA!

VIDEOTEKET

Alltid öppet till 22
Storgatan 42, Sollefteå 0620-135 10
www.videoteket.info

Nu gör vi det enklare än någonsin att vara redo för en bra hemmakväll.

Hyr när Du har tid, titta när Du har lust och lämna igen när det passar!

Vi har laddat upp med mängder av filmkopior, alla till det njutbara veckopriset av 50 kr för Topplistan och 30 kr för Favoriter.

Nyhet!!!

Hyr och lämna igen när det passar.

50:-

30:-

OBS Missa inte vår marknad på Skyltsöndagen 27 november

Kanonpriser på köpfilm

ANNONSER

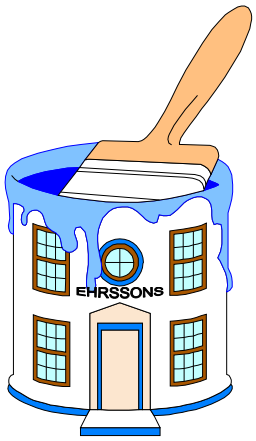

EHRSSONS FÄRGHANDEL

Färger & tapeter
Parfymerier
Ljusmassa
Hobbyfärger & dekorlasyr
Allmogefärg
Gång-, badrums- & plastmattor
Bordsdukar

NYLAND
Tel.0612 - 221 24

Välkommen!

NYLANDS BILDELAR

Borgargatan 14
870 52 NYLAND
0612 - 227 20
Måndag - fredag 09 - 17
Lunch 12 - 13

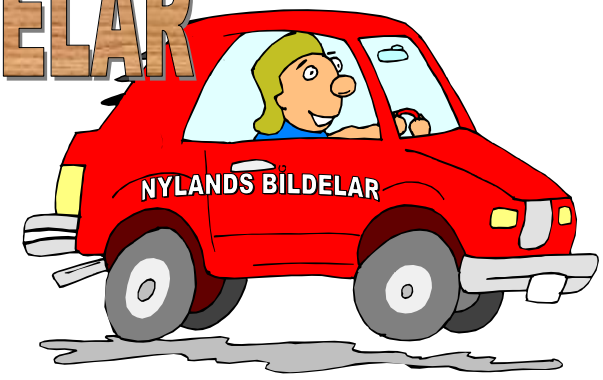

KONTORSLANDSLAGET

Vi säljer kopiatorer, faxar och skrivare

Centrumplan 1
Sollefteå
Tel. 0620 - 109 06

Vi har även begagnade kopiatorer och skrivare i lager

Vi utför även reparationer av kontorsmaskiner

ELON EDLUNDS EL-AFFÄR AB

Störst på hushållsmaskiner

Djupövägen 16
Sollefteå
Tel. 0620 - 512 05
Öppettider
Mån-tis. 9.30-18
Lörd. 9.30-14

JUST NU
TVÄTTMASKINER
FRÅN 2.990:-

VÄLKOMMEN

ANNONSER

HÄLSO life BUTIKEN

HÄLSOBUTIKEN

Prima Galleria Tel. 0620-154 26

Extra Stark Rosenrot
För skärpa, koncentration och glädje

GastroSan
Räddar julmagen på 90 sekunder

Kan Jang
Direkt hjälp vid förkylning - Bevisad effekt

HANDLAR'N UNDROM

Den lilla lanthandeln med bred service

Öppettider

Måndag 10-18
Tisdag 10-19
Ons-fre 10-18
Lördag 10-13
Söndag 11.30-13

- Utlämning systembolaget
- ATG
- Svenska Spel
- Penninglotteriet
- Bussgods
- Apotek
- Paketutlämning
- Bank i butik

Tel: 0612-600 04

Fax: 0612-603 66

gästboken

B FÖRE-
NINGS-
BREV

Konsten att Komma Hem

Så känns det på det inre och yttre planet, efter att igår ha trotsat snöstorm, mörker och halka för att kunna återvända till hemmets trygga vrå. Som man då får räkna till det yttre. Det inre får stå för att jag flyttat tillbaka till Sollefteå kommun och ett eget boende. Fast det gjorde jag redan för snart två år sedan, då min äkta hälft hittade vårt hus på Internet under en resa till Köpenhamn. Tänk att jag under tiden för mitt boende i Botebygden aldrig upplevde den vilda naturen här uppe i västra! Här har vi radio och telefoni skuggor bland niporna, för att inte tala om de delvis obefintliga vägarna! Det känns som ett helt annat land fast det är samma Sollefteå kommun. Därför får resan hem igår, symbolisera vedermödorna av att bo i Västernorrland.

Anledningen till att jag befann mig i Åre under tisdagen och onsdagen var den personalresa som genomfördes på den jämtländska arbetsplats jag för tillfället befinner mig på. Med de hotande väderleksutsikterna var det mycket motvilligt jag följde med de tre bilar som körde upp under tisdagens eftermiddag. Barnen skulle sova ensamma hemma för första gången på tisdagsnatten då den andra halvan tidigt på tisdagsmorgonen skulle resa till England. Vår egen bil stod hemma då jag skulle få en hyrbil som skulle bli tjänstebil (!) att köra hem med under onsdagen.

Efter en mycket givande tisdag, får jag under kvällens middag telefon från min äldste son som har ”ont i magen”. Vad gör man med 30 mils avstånd och en piskande snöstorm utanför dörren? Med en äkta make som befinner sig på en båt till England och inga släktingar i närheten? För det första som far genom huvudet är ju naturligtvis ”blindtarmen”. Jag beordrar honom att lägga sig på golvet på rygg och lyfta ett ben i sänder mot taket. (Mobiltelefoner är fantastiska. Problemet är att de behöver laddas med jämna mellanrum och jag hade glömt sladden hemma!) På frågan om det gör ont blir svaret: ”Lite, i det vänstra”. Jag kan åter andas ut. Men, sonen är kinkig och min oro är inte riktigt stillad varför jag ringer till byns veterinär (Vad gör man inte då det är kväll, 4,5 mil till akuten i Sollefteå och ingen av barnen kan använda bilen?) och lyckas övertala honom som varande fyrbarnsfar och god vän att besöka mina telningar för att se hur det står till och klämma lite på den ömmande magen. Jag utlovar på stående fot en tackmiddag för besväret. En timme senare får jag det lugnande beskedet per telefon att det förmodligen mera handlar om ett cykelproblem än en mors oro för blindtarmen.

Nu kan jag sova i den sköna hotellsängen en natt, tror jag. Vaknar mitt i och hör de övertoner som uppstår från stormbyar. Ser knappt gatljusen genom snöyran och tänker på min hemfärd som stundar. Vad då skön hotellsäng? Oron förhindrar all vidare sömn. Bilen som var tänkt att användas av mig från Östersund till hemmet är inte att räkna med av olika anledningar. Morgonen består av ett idogt sökande bland hyrbilsfirmor, men tji! En välrenommerad firma har dessutom inga vinterhjul till sina bilar så de står helt stilla p g a missad leverans av däck.

Till sist blir det de kommunala färdmedlen som får användas. Nabotåget lämnar Åre klockan 11:00 med mig ombord. Då sitter de övriga i personalen och väntar på en överdådig lunch medan ett äpple får räcka åt mig. I Östersund får jag vänta några timmar på Tvärflöjten till Sollefteå som avgår 15:45. Där är det snömoddigt och blött på gatorna och mina läderkängor blir genomsura. Tack och lov hinner jag äta en lunch på gamla Domusrestaurangen medan jag på den döende telefonen, försöker ordna skjuts hem från Sollefteå, de sista 4,5 milen. Sista bussen från Sollefteå avgår 17:45 och Tvärflöjten med mig ankommer 18:30. Snacka om logistik! Korta knapphändiga telefonsamtal på en blinkande mobil, ger vid handen att veterinären är på väg till Sundsvall med sin gamla mor och kommer att på återvägen hämta fru och dotter i Sollefteå i kvällsmörkret. Jag får åka med!!!!

Klockan 19:10 styr vi kosan västerut och hemåt längs riks 90. Vid ankomsten 19:50 kramar jag om mina barn, äter en smörgås och tar en kopp te. Så sätter jag mig i min egen bil 20:30. Som tack för hjälp och skjuts kör jag nu veterinären till ett samhälle 3 mil bort där hans egen bil varit på lagning under dagen. Trots min trötthet är jag så glad och tacksam över att få Komma Hem till vänner och trygghet. Fast det är en Konst att ta sig hit!

Gunilla Fluur

Gunilla Fluur, f d präst i Boteå